

Frumoase sunt nopțile pe insula Titivul Profesorul Habacuc Tibatong și toate animalele stau pe plajă și privesc cu admirație cerul.

– Există nenumărate stele și încă și mai multe planete care se rotesc în jurul acestor sori, le explică profesorul.

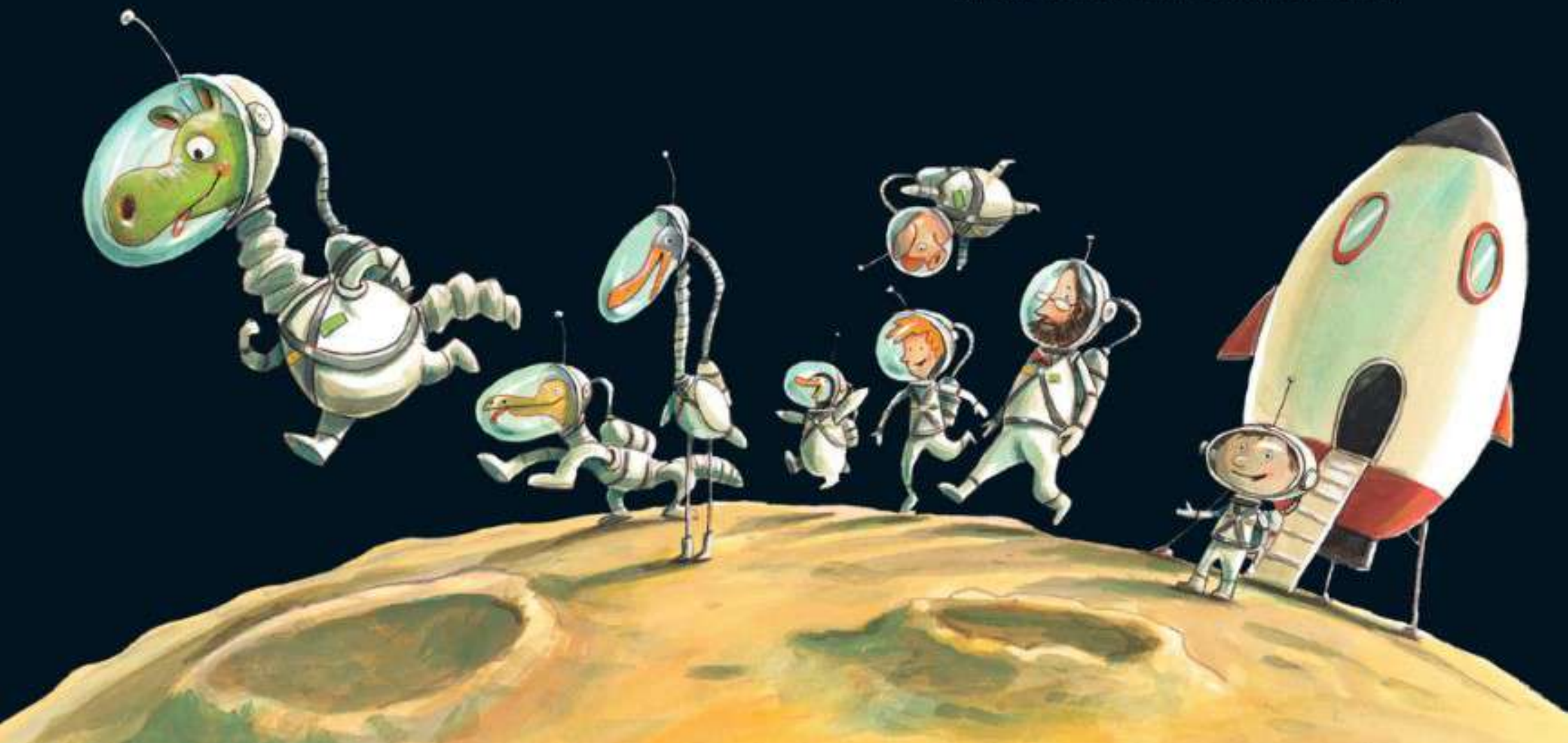
– Luna este zuperbă, cărâie pinguinul Ping, care, așa cum se știe, nu-l poate pronunța bine pe „s”.

– Mi-ar plăcea tare mult să ajung cândva pe Lună, spune Urnel.

– Din păcate, asta nu se poate, spune profesorul.

Cu multă pricepere, Otto coboară nava spațială pe solul Lunii.
Toată lumea poate să se dea jos. La început, pasagerii de pe Titiviu sunt
un pic dezamăgiți, fiindcă nu văd nimic altceva decât nisip și craterele vulcanilor stinși.
Dar apoi observă că se simt mult mai ușori
decât pe Pământ.

Ei încearcă să vadă cine poate sări cel mai departe și mai sus, apoi
fac tunbe unul deasupra celuilalt. Ce bine se distrează!
Urmel este cel mai entuziasmat și se îndepărtează tot mai mult de ceilalți.
Chiar când el dispare după un deal, Otto spune:
– Prieteni, este timpul să decolăm.
Toți se grăbesc să plece și nimeni nu observă că Urmel lipsește.

Ce bucuroși sunt cu toții când revin în mare viteză
pe vechiul și bunul nostru Pământ și pe iubita lor insulă Titivu.
După aterizare, sărbătorește întoarcerea cu bine din această lungă călătorie.
Marelefantul a înotat până la țărm cu să-i întâmpine.
Vrea să ia parte la sărbătoare și cântă împreună cu ei.
Locuitorilor de pe Titivu le pare rău că trebuie să se despartă de Otto.
Dar Otto le promite:
- Când voi veni din nou în vizită, o să vă duc pe planeta mea.

